

REFLECȚII ASUPRA LATURII SUBIECTIVE A TRAFICULUI DE INFLUENȚĂ (ART. 326 COD PENAL AL REPUBLICII MOLDOVA)

Vadim MOVILEANU

Doctorand,

Universitatea Liberă Internațională din Moldova, Chișinău, Republica Moldova

e-mail: vadim.movileanu@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-4679-039X>

Această analiză este bazată pe una dintre cele mai complexe și actuale probleme ale Părții Speciale a Dreptului penal: răspunderea penală pentru traficul de influență, în particular latura subiectivă în cazul infracțiunilor de trafic de influență și de cumpărare de influență. În acest sens, este abordat faptul că infracțiunea prevăzută la alin. (1) art.326 Cod penal al Republicii Moldova se comite doar cu intenție directă, având la bază scopuri specifice, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită. Astfel de scopuri pot fi: de a-l determina pe factorul de decizie să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, sau să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, sau să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Cuvinte-cheie: *trafic de influență, cumpărare de influență, traficant de influență, cumpărător de influență, factor de decizie susceptibil de influențare.*

REFLECTIONS ON THE SUBJECTIVE SIDE OF THE INFLUENCE PEDDLING (ART. 326 PENAL CODE OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA)

This analysis focuses on one of the most complex and actual issues of the Special Part of the Penal Law: the penal liability for influence peddling, particularly the subjective side in the case of offenses of the influence peddling and the purchase of influence. In this sense, it is approached that the offense provided in paragraph (1) article 326 of the Criminal Code of the Republic of Moldova is committed only with direct intention, based on specific goals, regardless of whether such an action will be committed or not. Such goals can be: the purpose of making the decision-maker perform an action in the exercise of his function, or to perform an action in the exercise of his function, or to delay the performance of an action in the exercise of his function, or to expedite the performance of an action in the exercise of his function.

Keywords: *influence peddling, purchase of influence, influence peddler, influence purchaser, decision maker able toward influence.*

RÉFLEXIONS SUR LE CÔTÉ SUBJECTIF DU TRAFIC D'INFLUENCE (ART. 326 CODE PÉNAL DE LA RÉPUBLIQUE DE MOLDOVA)

Notre analyse se concentre sur l'une des questions les plus complexes et les plus actuelles de la partie spéciale de la loi pénale: la responsabilité pénale pour trafic d'influence, en particulier l'aspect subjectif dans le cas des infractions de trafic d'influence et d'achat d'influence. En ce sens, on considère que l'infraction prévue à l'al. (1) l'article 326 du Code

pénal de la République de Moldova n'est commis qu'avec une intention directe, basé sur des buts spécifiques, indépendamment du fait qu'une telle action soit ou non commise. De tels buts peuvent être: le but de déterminer le décideur de faire une action dans l'exercice de sa fonction, ou que le décideur n'effectue pas une action dans l'exercice de sa fonction, ou que le décideur retarde l'exécution d'une action dans l'exercice de sa fonction, ou que le décideur va accélérer l'exécution d'une action dans l'exercice de sa fonction.

Mots-clés: trafic d'influence, achat d'influence, trafiquant d'influence, acheteur d'influence, décideur capable d'être influencé.

РАЗМЫШЛЕНИЯ О СУБЪЕКТИВНОЙ СТОРОНЕ ИЗВЛЕЧЕНИЙ ВЫГОДЫ ИЗ ВЛИЯНИЯ (СТ. 326 УГОЛОВНЫЙ КОДЕКС РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА)

Представленный в статье анализ основан на одном из самых сложных и актуальных вопросов Особенной части уголовного права: уголовная ответственность за извлечение выгоды из влияния, в частности, субъективную сторону в случае преступлений, связанных с извлечением выгоды из влияния и покупкой влияния. В этом смысле предполагается, что преступление, предусмотренное п. (1) ст. 326 Уголовного кодекса Республики Молдова, совершается только с прямым умыслом, исходя из конкретных целей, независимо от того, будет ли такое действие совершено или нет, Такими целями могут быть: заставить лицо, принимающее решение, совершить действие при исполнении своих функций, или не выполнить действие при исполнении своей функции, или отложить выполнение действия при выполнении своей функции, или ускорить выполнение действия при выполнении своих функций.

Ключевые слова: извлечение выгоды из влияния, покупка влияния, торговец влиянием, покупатель влияния, фактор влияющий на принятие решения подверженный влиянию.

Introducere

Importanța teoretică, cât și scopul principal al prezentei cercetări constă în determinarea și aprofundarea esenței laturii subiective a infracțiunilor privind traficul de influență expres prevăzute în Legea penală a Republicii Moldova, a naturii juridice a acestora, precum și a rolului evidențiat în jurisprudența și doctrina juridico-penală.

De asemenea, scopul cercetării rezidă și în accentuarea aspectelor practice privind sistematizarea practicii judiciare în cadrul laturii subiective a infracțiunilor privind traficul de influență prevăzute în Legea penală a Republicii Moldova.

Reușita scopului indicat, poate fi obținută prin elucidarea următoarelor obiective ale cercetării:

- stabilirea și examinarea minuțioasă a laturii subiective a infracțiunilor privind traficul de influență;
- evidențierea practicii judiciare de sancționare

a infracțiunilor privind traficul de influență, potrivit laturii subiective a acestora;

- delimitarea infracțiunilor privind traficul de influență de alte infracțiuni adiacente, prin prisma laturii subiective.

Metodologia de cercetare

În procesul cercetării au fost utilizate următoarele metode de cercetare: analiza comparativă, deducția, sinteza, precum și analiza logică.

Analizând latura subiectivă a infracțiunii de trafic de influență, E.Mădulărescu consideră că, activitatea comportamentală a subiectului activ al infracțiunii este precedată și însoțită de o anumită atitudine psihică, atât pe planul conștiinței cât și al voinței, atât față de faptă cât și de urmările ei. Factorul volitiv al vinovăției constă în voința de a săvârși oricare din acțiunile ce realizează elementul material al

infracțiunii, adică voința de a pretinde ori de a primi bani sau alte foloase, ori de a accepta promisiuni sau daruri, pentru a determina un funcționar să facă ori să nu facă un act ce intră în sfera competenței sale. Actul de voință este însă precedat de un act de conștiință față de fapta concepută și urmările ei, în sensul că știe și acceptă că foloasele pe care le pretinde, primește sau a căror promisiune o acceptă, reprezintă prețul influenței sale. Mai mult, el are reprezentarea pericolului creat pentru activitatea agentului public sau privat, sub aspectul corectitudinii și al onestității lui. Infracțiunea se săvârșește numai cu intenție calificată prin scop. [5, p. 59-60]

Referitor la modalitatea de săvârșire a acestei infracțiuni, în doctrină au fost exprimate mai multe opinii, printre care menționăm pe aceea că latura subiectivă poate consta în intenție directă sau indirectă, iar în cealaltă opinie, scopul califică intenția. Potrivit primei opinii, ne-am găsi în ipoteza intenției directe atunci când făptuitorul are reprezentarea faptului că, prevalând de influența pe care ar avea-o asupra unui funcționar sau altui salariat, primind, pretinzând bani sau alte foloase, ori acceptând promisiuni, în orice mod, face să se nască îndoieli în privința reputației și onestității funcționarului, iar în cazul intenției indirecte acceptă producerea unor asemenea consecințe. Opinia a rămas izolată în literatura de specialitate. În cealaltă opinie, care corespunde realității, făptuitorul acționează cu intenția calificată prin scop, care constă în facerea ori nefacerea unui act ce intră în atribuțiile de serviciu ale funcționarului, neexistând nici un dubiu asupra atitudinii sale de conștiință și voință. Astfel, voința sa constă în săvârșirea uneia sau mai multora din acțiunile specifice elementului material al infracțiunii știind că foloasele reprezintă prețul influenței sale asupra funcționarului pe planul conștiinței reprezentându-și pericolul creat pentru activitatea agentului public sau privat și implicit, crearea de suspiciuni cu privire la onestitatea funcționarilor angajați la acestea. [2, p. 60]

După C.Timofei, în cazul infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.326 Cod penal al Republicii Moldova (*în continuare* - CP RM), latura subiectivă este caracterizată prin vinovăție sub formă de intenție, infracțiunea fiind una directă, făcând referință la opiniile lui I.Pascu, D.Buda și A.Grigorovici, care, potrivit primului, forma de vinovăție în cazul infracțiunii de trafic de influență este intenția directă. Aceasta înseamnă că făptuitorul își dă seama că se prevalează de influența sa asupra unui funcționar pentru a pretinde și primi bani ori alte foloase și urmărește realizarea în acest mod a faptei, implicit crearea unei stări de pericol pentru buna desfășurare a activității de serviciu. În același timp, D.Buda consideră că infracțiunea de trafic de influență presupune, sub aspectul laturii subiective, forma intenției directe; cu alte cuvinte, făptuitorul își dă seama și dorește să trafice influența reală sau presupusă a unui funcționar, latura subiectivă incluzând și scopul determinării funcționarului să facă sau să nu facă un act care intră în atribuțiile de serviciu ale acestuia. Conform lui A.Grigorovici, în cazul traficului de influență, făptuitorul are reprezentarea faptului că, prevalând de influența pe care ar avea-o asupra unui funcționar sau asupra altui salariat și primind sau pretinzând foloase ori acceptând promisiuni în orice mod, face să se nască îndoieli în privința reputației și onestității funcționarului (în cazul intenției directe) sau acceptă (în cazul intenției indirecte) producerea unor asemenea consecințe, astfel autorul consideră că infracțiunea de trafic de influență se săvârșește cu intenție directă sau indirectă. [7, p. 131-132]

Considerăm reușită explicația Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 11 din 22.12.2014, cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție, unde infracțiunea prevăzută la alin. (1) art. 326 CP RM se comite doar cu intenție directă, având la bază un scop calificat, și anume: 1)

scopul de a-l face pe factorul de decizie să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 2) scopul de a-l face pe factorul de decizie să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 3) scopul de a-l face pe factorul de decizie să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 4) scopul de a-l face pe factorul de decizie să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită. Pentru reținerea la încadrare a alin.(1) art. 326 CP RM nu este necesar ca unul dintre scopurile speciale să se realizeze efectiv. Realizarea efectivă a scopului (anume în ipoteza în care factorul de decizie a fost influențat de către traficantul de influență, și, drept urmare, a îndeplinit, nu a îndeplinit, a întârziat sau a grăbit îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale), presupune infracțiunea fapt epuizat, reținându-se la încadrare circumstanța agravantă de la lit. d) alin.(2) art.326 CP RM, în modalitatea „traficul de influență urmat de obținerea rezultatului urmărit”). [4]

Potrivit opiniei lui V.Stati, pentru existența infracțiunii specificate la alin.(1) art. 326 CP RM, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin sferei atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie. Dacă acțiunile pentru care se promite intervenția nu aparțin de competența respectivului factor de decizie, fapta nu va putea fi calificată în baza alin.(1) art. 326 CP RM. În asemenea cazuri, cele săvârșite vor reprezenta una dintre infracțiunile prevăzute la art.189 sau 190 CP RM. Acțiunea de

pretindere, acceptare sau primire a remunerației ilicite trebuie să fie realizată nu mai târziu decât momentul în care factorul de decizie influențat își îndeplinește (nu-și îndeplinește; întârzie; grăbește) acțiunile în exercitarea funcției sale. Dacă făptuitorul a pretins, a acceptat sau a primit remunerația ilicită după ce factorul de decizie și-a îndeplinit (nu și-a îndeplinit; a întârziat; a grăbit) acțiunile în exercitarea funcției sale, și cunoștea această împrejurare, atunci cele săvârșite nu vor putea fi calificate potrivit alin.(1) art. 326 CP RM. În astfel de cazuri, cele comise vor reprezenta una dintre infracțiunile prevăzute la art.189 sau 190 CP RM. [1, p. 888]

După C.Timofei, comun pentru toate cele patru ipoteze menționate mai sus, este că acțiunile - a căror îndeplinire, neîndeplinire, grăbire sau întârziere o urmărește făptuitorul - trebuie să se realizeze în condițiile exercitării funcției de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional. Cu alte cuvinte, aceste acțiuni trebuie să decurgă din atribuțiile de serviciu ale persoanei publice, persoanei cu funcție de demnitate publică, persoanei publice străine sau ale funcționarului internațional și să fie în limitele competenței de serviciu a acesteia (acestui). [7, p. 143-144]

Potrivit acesteia, diferă doar nuanțele ce caracterizează cele patru forme alternative ale scopului infracțiunilor prevăzute la art. 326 CP RM: 1) în prezența scopului de îndeplinire a unei acțiuni în exercitarea funcției de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional, rezultatul urmărit de făptuitor se exprimă în contraprestația pozitivă a factorului de decizie susceptibil de influențare, în sensul ca acesta să acționeze, să depună anumite eforturi, să desfășoare anumite activități; 2) în prezența scopului de neîndeplinire a unei acțiuni în exercitarea funcției de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate

publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional, rezultatul urmărit de făptuitor constă în contraprestația negativă a factorului de decizie susceptibil de influențare, în sensul ca acesta să nu acționeze, să nu depună eforturi, să nu desfășoare anumite activități; 3) în prezența scopului de întârziere a îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional, rezultatul urmărit de făptuitor se exprimă în tergiversarea realizării unei contraprestații pozitive de către factorul de decizie susceptibil de influențare, în sensul ca acesta să acționeze, să depună eforturi, să desfășoare anumite activități după expirarea termenului stabilit; 4) în prezența scopului grăbirii îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional, rezultatul urmărit de făptuitor se exprimă în urgentarea realizării unei contraprestații pozitive de către factorul de decizie susceptibil de influențare, în sensul ca acesta să acționeze, să depună eforturi, să desfășoare anumite activități înainte de termenul stabilit. [7, p. 144]

În privința scopului îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional este relevantă următoarea speță:

- *C.G. a fost condamnat conform alin.(1) art. 326 CP RM. În fapt, în perioada 20.09.2008-20.12.2008, acesta a organizat pregătirea lui R.S. în calitate de conducător auto la categoria „B” în școala auto „P.” din mun. Bălți. După ce R.S. a absolvit aceste cursuri, C.G. i-a spus că poate să-l ajute să obțină permisul de conducere și fără susținerea examenului, asigurându-l că are influență asupra inspectorului de la Biroul de înmatriculare a unităților de transport și pregătire auto din mun.*

Bălți. În scopul ca acesta să-i elibereze lui R.S. permisul de conducere a mijlocului de transport fără susținerea examenului, la 02.04.2009, aproximativ la ora 10.30, aflându-se pe teritoriul autogării din mun. Bălți, C.G. a primit de la R.S. 700 de lei. [3]

Scopul neîndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional este prezent în următoarea speță, după cum urmează:

- *Ș.A. a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la alin.(1) art. 326 CP RM. În fapt, susținând că are influență asupra unor funcționari care activează la Aeroportul Internațional Chișinău, acesta a cerut de la G.C. 5000 de dolari SUA pentru a-i influența pe acești funcționari să nu-l supună controlului vamal pe A.S., care urma să intre pe teritoriul Republicii Moldova la 30.10.2010 și să introducă în țară suma de 100 000 de dolari SUA, eludând controlul vamal. [6]*

Scopul de a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional este relevant în următoarea speță:

- *M.O. a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute la alin.(1) art. 326 CP RM. În fapt, activând ca șef al Secției Administrativ-Militare a raionului Glodeni subordonate Centrului Militar Teritorial Bălți, acesta a pretins de la P.V. bani ce nu i se cuvin în sumă de 500 de lei, pentru a urgenta perfectarea și eliberarea pe numele lui P.V. a livretului militar, acesta urmând să fie trecut în rezervă în legătură cu atingerea vârstei de 27 de ani. [2]*

Susținem opinia potrivit căreia, scopul infracțiunii analizate la alin.(1) art. 326 CP RM este unul special, și anume, de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească sau nu, să grăbească sau să întâr-

zie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită, iar motivele infracțiunii analizate la alin. (1) art. 326 CP RM fiind interesul material, dorința de a obține avantaje nepatrimoniale etc.

Potrivit lui E.Mădulărescu, este caracteristic acestei infracțiuni și în general a infracțiunilor de corupție, sau celor asimilate acestora, existența unui funcționar (angajat) cu grave carențe morale, dornic de înavuțire cu orice preț, în orice împrejurări și într-un termen cât se poate de scurt, iar acțiunea, care constituie elementul material al infracțiunii, se săvârșește numai cu intenție directă (dol special), fiind necesară voința subiectului activ de a primi bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - deși legal nedatorate respectiv să existe un contra echivalent al conduitei sale ilicite și știința că-și însușește ceva nemeritat. [5, p. 60]

Infracțiunea prevăzută la alin. (1) art. 326 CP RM se consideră consumată indiferent dacă au fost realizate sau nu acțiunile a căror îndeplinire / neîndeplinire, grăbire / întârziere o îndeplinește făptuitorul. Excepție, la această regulă îl reprezintă alin.(2) lit.d) art. 326 CP RM, avându-se în vedere ipoteza căreia, infracțiunea prevăzută la alin.(1) art. 326 CP RM, este urmată de obținerea rezultatului urmărit. [1, p. 888]

Analizând latura subiectivă a celei de-a doua variantă-tip de infracțiune prevăzute la alin. (1¹) art. 326 CP RM, aceasta se comite doar cu intenție directă, având la bază un scop calificat, identic infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 326 CP RM. Pentru reținerea la încadrare a alin. (1¹) art. 326 CP RM nu este necesar ca unul dintre scopurile speciale să se realizeze efectiv. Realizarea efectivă a scopului generează răspunderea penală a cumpărătorului de influență în conformitate cu circumstanța agravantă de la lit.d) alin. (2) art. 326 CP RM.

Infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută la alin. (1)¹ art. 326 CP RM, poate fi comisă

numai cu intenție directă, prin prisma art.17 CP RM, fiindcă făptuitorul își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale de promisiune, oferire sau dare unei persoane, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau funcționar internațional, pentru a o (a-l) face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, și dorește să săvârșească această acțiune. [7, p. 130-133]

Motivele infracțiunii de cumpărare de influență (alin.(1¹) art. 326 CP RM) sunt următoarele: interes material, avantaj nepatrimonial, răzbunare, gelozie, ură, invidie, ură socială / națională / rasială / religioasă. Scopul infracțiunii de cumpărare de influență (alin.(1¹) art. 326 CP RM) este același ca și la infracțiunea de trafic de influență (alin.(1) art. 326 CP RM), și anume: scopul de a-l face pe factorul de decizie să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; scopul de a-l face pe factorul de decizie să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; scopul de a-l face pe factorul de decizie să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; scopul de a-l face pe factorul de decizie să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită. [7, p. 130-133]

Analizând latura subiectivă a infracțiunii de cumpărare de influență, E.Mădulărescu consideră că, existența infracțiunii în plan subiectiv este condiționată de urmărirea unui scop și anume, acela

ca un funcționar să fie determinat să facă sau să nu facă un act care intră în atribuțiile sale de serviciu, de către traficantul cu privire la care este convins că are influență. [5, p. 87] Totodată, T.Toader consideră că infracțiunea de cumpărare de influență există indiferent dacă scopul a fost sau nu realizat [16, p. 440]. Iar după V.Stati, la infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută la alin. (1¹) art. 326 CP RM nu este obligatoriu ca scopul să-și găsească realizarea. [1, p. 894]

Conform lui C.Timofei, din perspectiva legii penale a Republicii Moldova, se impune următoarea concluzie: de regulă, infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută la alin. (1¹) art. 326 CP RM se consideră consumată indiferent dacă au fost realizate sau nu acțiunile a căror îndeplinire, neîndeplinire, grăbire sau întârziere o urmărește făptuitorul, deoarece la lit.d) alin. (2) art. 326 CP RM este stabilită excepția: ipoteza presupunând că infracțiunea de cumpărare de influență este urmată de obținerea rezultatului urmărit. În această ipoteză, obținerea rezultatului dorit se concretizează, după caz, în: 1) îndeplinirea efectivă a unei acțiuni în exercitarea funcției de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau de către funcționarul internațional; 2) neîndeplinirea efectivă a unei acțiuni în exercitarea funcției de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau de către funcționarul internațional; 3) întârzierea efectivă a îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau de către funcționarul internațional; 4) grăbirea efectivă a îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau de către funcționarul internațional. [7, p. 149]

Concluzii

În rezultatul analizei laturii subiective ale infracțiunilor prevăzute la art. 326 CP RM formulăm următoarele concluzii:

1. Infracțiunea prevăzută la alin. (1) art. 326 CP se comite doar cu intenție directă, având la bază un scop calificat, și anume: scopul de a-l face pe factorul de decizie să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; scopul de a-l face pe factorul de decizie să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; scopul de a-l face pe factorul de decizie să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; scopul de a-l face pe factorul de decizie să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

2. Scopul infracțiunii analizate la alin. (1), art. 326 CP RM este unul special, și anume, de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească sau nu, să grăbească sau să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită, iar motivele infracțiunii analizate la alin. (1) art. 326 CP RM fiind interesul material, dorința de a obține avantaje nepatrimoniale etc.

Referințe bibliografice

1. BRÎNZA, S., STATI, V., *Tratat de drept penal. Partea specială - Volumul II*, Chișinău, 2015.
2. Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25.10.2011, Dosarul nr.1ra-385/2011. www.csj.md

3. Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08.11.2011, Dosarul nr.1ra-658/2011. www.csj.md

4. Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție, nr.11 din 22.12.2014, pct.19.

5. MĂDULĂRESCU, E., Traficul de influență: Stu-

diu de doctrină și jurisprudență, București, Hamangiu, 2006.

6. Sentința Judecătorei sectorului Buiucani, mun. Chișinău, din 23.03.2011, Dosarul nr.1-414/11. www.jbu.justice.md

7. TIMOFEI, C., Răspunderea penală pentru traficul de influență, 2014.

8. TOADER, T., Drept penal, Partea Specială. București: Hamangiu, 2007.

